

THUISKOMST

(WERKTITEL)

Een estafette schrijverssamenwerking voor De Tekstmederij

DEEL 1: JIBBE WILLEMS

DEEL 2: MOHAMED AADROUN

DEEL 3: ROSITA DAMERI

PERSONAGES

- Frenkie (midden dertig)
- Amber (begin dertig, zwanger)
- De Makelaar
- De Soldaat
- Zijn Coach
- God
- Taxi
- Shirley

SCÈNES

Deel 1

- 1) Appeltjesblauwzeegroen.
- 2) Twijfel gets you killed.
- 3) Slijten is vergeten.

Deel 2

- 4) Rauwe Tonijn
- 5) Bij Taxi Rechtdoor

Deel 3

Wrijving

- 6) 6
- 7) 7
- 8) 8

1) APPELTJESBLAUWZEEGROEN

Frenkie en Amber worden door een makelaar rondgeleid in een potentieel woonhuis.

- FRENKIE Je kan de Maartenskerk zien vanaf hier.
- AMBER Alleen het haantje.
- FRENKIE Maar toch.
 Net of we nog in het centrum wonen.
- AMBER Je kan de zon zien vanaf hier.
- MAKELAAR Iemand een puntje appeltaart?
- AMBER Is toch ook niet net of we op de zon wonen.
- MAKELAAR Vers afgebakken.
- FRENKIE D'r ligt geen tegel recht en overal staan fietsen.
 Dat gaat toch niet, met de kinderwagen.
- MAKELAAR Dit is nog de originele leuning,
 met authentieke dragers.
- FRENKIE Elke keer drie trappen omlaag.
 Als je thuiskomt weer drie omhoog.
 En als je iets vergeten bent,
 moet je met die hele wagen
 met kind en al
 al die treden weer op en af sjouwen.
- AMBER Ik kan haar toch even beneden laten.
- FRENKIE In de Klepperbuurt?
- AMBER Niemand steelt een kind.
- FRENKIE Weet je hoe duur zo'n wagen is?
- AMBER Dan gebruik ik een draagdoek.
- MAKELAAR Op de eerste etage vind je de slaapkamers.
 Masterbedroom. Logeerkamer. Kinderkamer.
- FRENKIE Kinderkamer.
- AMBER Ze komt gewoon bij ons hoor, in de *co-sleeper*.
- FRENKIE Toch niet de rest van haar leven?
- MAKELAAR De grote slaapkamer heeft een Frans balkonnetje.
- FRENKIE Oh?
 Leuk.
 Een Frans balkonnetje.
- AMBER Dat is gewoon een hek.

MAKELAAR Nou...

AMBER Een hek voor een raam.

MAKELAAR Anders bekijken we de ruime keuken even, echt een *unique selling point* van dit huis.

FRENKIE Wat een bijzondere kleur.

MAKELAAR Appeltjesblauwzeegroen.

AMBER Is dat een kleur?

MAKELAAR Een kleur. Een gevoel. Een beleving.

FRENKIE Ik wil wel een puntje appeltaart.

MAKELAAR Kijk, kan je gelijk zien hoe handig zo'n ingebouwde dubbele oven is, als je er eenmaal een hebt kan je nooit meer zonder. Je kan hier een tegelijkertijd een appeltaart bakken én een braadstuk in de oven schuiven.

AMBER Wij zijn vegetariër.

MAKELAAR Leuk. Het dat hier is geschikt is voor zonnepanelen. En er kan een warmtepomp geïnstalleerd worden. Dus als je om dat soort dingen geeft, klimaatverandering enzo, is dit huis ideaal. Het kookeiland is al elektrisch.

FRENKIE Super.

AMBER Zijn er goede basisscholen in de buurt?

MAKELAAR Zeker. Het Sint Annadaal, de Josef Bartho en natuurlijk De Wijzer. Allemaal op loopafstand.

AMBER Klinkt heel christelijk allemaal.

MAKELAAR Ja, klopt.

AMBER Het klinkt gewoon niet als een buurt voor ons. De mensen hier zijn, nou ja, anders.

MAKELAAR Er is ook een openbare school, iets verder lopen.

AMBER O.

MAKELAAR Als je je daar beter bij thuis voelt.

AMBER Wat bedoel je daarmee?

FRENKIE Niks.
Daar bedoel je toch niks mee?

MAKELAAR Nou ja, niks, ik bedoel daarmee: je moet je wel thuis voelen.

FRENKIE Ja, je moet je ergens wel thuis voelen.

AMBER O!

FRENKIE Vind ik.

AMBER O dit voelt niet goed.

FRENKIE Het moet wel goed voelen.

AMBER Het voelt echt niet goed.

MAKELAAR Gaat het om het huis of het postcodegebied?

FRENKIE Amber?

AMBER Er is iets met de baby Frenkie.

2) TWIJFEL GETS YOU KILLED

In de loopgraven zit een soldaat, hij ligt op de modderige rand, tuurt over zijn geweer, langs zijn bajonet, naar het niemandsland. Naast hem zit, onberispelijk gekleed en zeer professioneel in doen en laten, zijn coach. Zij observeert hem.

- SOLDAAT Vinex is het nieuwe Verdun.
Laten we eerlijk zijn.
Of niet. Natuurlijk. Waarom zouden we.
Eerlijkheid is de nieuwe leugen.
Mijn bajonet is nog warm.
Van het bloed.
Sorry.
- COACH Je hoeft je in dit gesprek niet te verontschuldigen.
- SOLDAAT Als het sein voor de aanval klinkt,
moet je naar voren.
Als het front je inhaalt
dendert het met z'n laarzen over je heen,
lig je daar in je loopgraaf,
ingewanden in de modder,
in je eigen uitwerpselen,
warm; ja, prettig; mwah.
- COACH Dat kan ik me voorstellen.
- SOLDAAT Oh?
- COACH ...
- SOLDAAT Weet niet met hoeveel we zijn,
heb van hier geen zich op de schuttersputjes.
Het heeft veel geregend de laatste dagen.
Je kan zo verzuipen in een granaatkrater.
Of je moet je adem halen in de vuurlinie.
- Ik weet niet hoeveel kameraden
kopje onder of kopje knal,
ik weet het niet.
- Het sein voor de aanval klinkt.
Dan ben je niet bezig met weten.
Weten wordt malen wordt twijfel.
Twijfel is dodelijker dan mosterdgas.
- COACH Zie jij twijfel als iets negatiefs?
- SOLDAAT Twijfel is dodelijker dan mosterdgas.
- COACH Hm.
- SOLDAAT Je bent het er niet mee eens?

- COACH Het maakt niet uit wat ik vind.
- SOLDAAT Maar je bent het er niet mee eens.
- COACH Twijfel scherpt je geest.
- SOLDAAT Twijfel *gets you killed*.
- COACH Het zal 'm in de context zitten.
- SOLDAAT Sein voor de aanval, bijvoorbeeld.
Dat geeft context, geeft kader, richting: vooruit,
de frontlinie, door alle obstakels, vuur of vlees,
ik zie hem nog in z'n rozentuintje staan,
stomverbaasd starend naar het lemmet in zijn maag,
z'n rozen onder allerlei lichaamssappen.
- Kots. Bloed. Stront.
- Vrouw achter het keukenraam.
Paniek natuurlijk. Snap ik.
Ik gebaar zo, met m'n handen zo, zo van rustig.
Maar gillen. Gillen!
- COACH En wat doet dat met je?
- SOLDAAT Da's wel een *trigger* natuurlijk.
- COACH De meeste mensen in zo'n situatie
kiezen een van de volgende strategieën:
óf je kan de schuld leggen bij de ander,
of je kan bij jezelf te rade gaan.
- Nou. Welke van die twee strategieën
leidt tot zelfontwikkeling denk je?
- SOLDAAT Zo binair is het niet.
- COACH Niet?
- SOLDAAT Ik zit in een bevel-is-bevel-situatie,
wie het sein niet opvolgt
wordt in de rug geschoten.
- COACH Juist.
- SOLDAAT Aan de inslagwond kan je zien
of een lijk bij leven laf was of lef had.
- COACH En dat is niet binair?
- SOLDAAT Ik krijg geen kogel in mijn rug,
wanneer ik neergeschoten word
krijg ik het staal gloeiendheet in mijn bek.
- COACH Wie geeft het bevel?

SOLDAAT Hoe bedoel je?

COACH “Bevel-is-bevel”.

SOLDAAT Ja.

COACH Wie is de bevelhebber?

De soldaat is even in de war.

SOLDAAT Ik heb hier helemaal geen tijd voor, vragen en antwoorden, therapeutische gezelschapsspelletjes, observatie, beoordeling, rapportage, ik zit in een gevechtshandeling.

COACH Een gevoel van urgentie.

SOLDAAT Die vrouw achter het keukenraam die staat daar nog steeds te gillen.

En dat kan de vijand horen.
Der Feint hört mit.

COACH Wie is dan de vijand?

De soldaat is weer even in de war.

SOLDAAT Dat is niet relevant, dat bepaal ik niet, de vijand is wie er aan de andere kant van de frontlinie staat.

Jij zou het ook kunnen zijn.

COACH Hm.

SOLDAAT Burgers doen aan van die nuances, maar wanneer de kleefmijnen om je oren vliegen en de paarden om je heen aan flarden worden geschoten dan maal je niet om grijs gebied.

COACH Wat is het verschil tussen een soldaat en een burger, als het de omstandigheden niet zijn?

SOLDAAT Eh...

COACH Je hoeft niet meteen antwoord te geven.

SOLDAAT Er zijn altijd omstandigheden.

COACH Er zijn altijd omstandigheden.

SOLDAAT Schrijf je dat op?

COACH Je vertelde over de vrouw achter het keukenraam.

De makelaar verschijnt.

MAKELAAR Mooi raam. Authentieke details. Ruime keuken.
Echt een *unique selling point* van dit huis.

SOLDAAT Best een aantrekkelijke vrouw.

MAKELAAR Met een ingebouwde, dubbele oven.
Als je er eenmaal een hebt, kan je nooit meer zonder.

SOLDAAT Jij niet, nee, jij zit achter het masker
van de professionele afstand, nee,
ik bedoel de weduwe achter het keukenraam.

Zomerjurkje. Positiejurkje.

MAKELAAR Appeltjesblauwzeegroen.

COACH Hoe weet je dat die vrouw weduwe is?

SOLDAAT Bijna-weduwe.
Haar man blaast net een van zijn laatste adems uit
in de rozentuin.

MAKELAAR Vanuit de slaapkamer met het Franse balkonnetje
heb je een heerlijk uitzicht over eigen tuin.

SOLDAAT Mijn laarzen plakken in zijn bloed.

MAKELAAR Koffie, iemand?

SOLDAAT Je vergeet het steeds,
hoeveel bloed er uit iemand kan komen.
Koffie, lekker, zwart graag.

MAKELAAR Puntje appeltaart?

SOLDAAT Het stinkt ook zo, als iemand sterft.

COACH Ik wil wel koffie,
melk geen suiker.

SOLDAAT Stront en bloed,
ik ga per ongeluk op zijn gezicht staan,
mijn laars drukt zijn schedel in.

MAKELAAR Geen appeltaart?

SOLDAAT Zij grijpt naar haar buik.

Ja, lekker, appeltaart.

Haar gezicht is verwrongen,
alsof ze de werkelijkheid uit wil spugen.

COACH Doe mij eigenlijk ook maar een puntje.

MAKELAAR Komt eraan.

COACH Ik ren vanavond wel een extra rondje.

MAKELAAR Hahaha!

De makelaar verdwijnt.

SOLDAAT Vind ik een van de mindere aspecten
aan het werk in mijn sector.
Niet het doden, *mind you*, dat hoort erbij,
dat weet je van tevoren,
maar de emoties.

COACH Heb je moeite met emoties?

SOLDAAT Maar ik moet nu een beslissing nemen,
of nou ja nee die beslissing neemt mij
nog voor ik die beslissing kan rechtvaardigen.

Grappig woord trouwens beslissing,
omdat er 'slissen' in zit,
wat echt klote is als je beslissing moet zeggen.

Dus die kogel is de loop al uit
voor ik zie dat die vrouw met jong is geschopt,
al weet ik niet of dat de uitkomst had beïnvloed.

Versneld misschien.

Ik bedoel.

Het sein voor de aanval had geklonken.

En wie betaalde nog altijd de helft van de hypotheek?

COACH Jij?

SOLDAAT Nota bene.

COACH Jij hebt daar gewoond?

SOLDAAT Dat had mijn ongeboren vrucht kunnen zijn.
Was het misschien ook wel.
Geen idee – wie houdt de tijd bij?
Ja dat doet me wel wat,
dat wil ik best toegeven.

Wat schrijf je nou weer op?

Ik ben veganist, trouwens,
ik compenseer het wel, ergens,
in het grotere geheel.

Ik kom hier niet voor een moreel oordeel.

COACH Ik zeg toch niks?

SOLDAAT Maar ik zie dat soort dingen hè.

Ik zie dat soort dingen.

3) SLIJTEN IS VERGETEN

GOD

Mensen vragen mij wel eens waar kom ik nou vandaan, en dan zeg ik: waar iedereen vandaan komt, natuurlijk, of je moet zó van het petrischaaltje de couveuse ingedoken zijn, haha, maar zijn we al zover, ik bedoel, ik heb gehoord van buitenbaarmoederlijke zwangerschappen, maar zijn die ooit voldragen? Ja toch nee niet dus. Buitenbaarmoederlijk ben je als baby zijnde nog meer parasiet dan normaalderlijk gesproken maar je zal het daglicht nimmerniet halen hoor!

Ja nee dat bedoel ik niet, zeggen die mensen dan, ik bedoel, waar kom ik nou echt vandaan bedoel ik. En dan zeg ik de kut - ja sorry, maar hoe moet ik het anders zeggen – de kut van je moeder! En dan een beetje giechelgeit, zij, en dan, nee, nee, ik bedoel écht écht vandaan, is er een soort hoogboven met van ongeduld trappelende aurazieltjes die hun ouders kiezen of een soort protoprimumordiaal waar haploïde gameten hun kans beiden zygoote te worden? Of hebben we het hier over een sixtijnse-kapelgelijke engeltjesverzameling waar cherubeske wezentjes staan filegeparkeerd, dikbilletje tegen dikbilletje in penseelstreek van Michelangelo, om hop zó de baar in te schuiven of is het eerder een abstractie? Een appeltjesgroenzeeblauwe gedachtevonk die op vleeswording wacht?

En dan zeg ik, god ja, wat zeg ik dan? Ik god? Ik zeg ken je spreuwen of haringen heb je wel eens een wolk van die beesten gezien? Hoe ze als één groot organisme door de lucht zwenken of het water wervelen, hoe ze elkaars beweging snappen voor ze hem zien, voelen voor je heb inzetten, hoe ze elkaar allemaal beïnvloeden zonder leider of volger of juist allemaal leider én volger, de hele school, zwerm, al die honderden, duizenden individuen die als één groter overstijgend wezen functioneren, ken je dat? Nou, soms valt er daar een uit, omdat 'ie niet functioneert, omdat 'ie te veel individu, niet in het geheel past, misfit, omdat het een disfunctioneel schepsel is. Die disfunctionele creaturen, die uit de Grote Gezamenlijkheid vallen, die ego zijn die ikke-ikke-ikke, aso, ook wel, ja zeg ik gewoon, die vallen deze wereld in, die, daar, daar, daar komt dat ik van jou vandaan, disfunctioneel, niet in staat samen te werken, niet bereid het eigenbelang voor het grote belang te op te offeren, ego's zonder agape, dat is wat een ik een mens maakt, maarja, maar goed, is ook allemaal onzin natuurlijk, welk recht denken mensen te hebben op beantwoording van hun oorsprongsvraag? Of überhaupt hè. Recht.

Maar goed, jij bidt niet zo vaak hè?

AMBER

Ik weet niet eens of ik in je geloof.

GOD Ja, haha, grappig hè, vind ik leuk, om dan opeens de oproep te beantwoorden. Je denkt te veel na. Je probeert een antwoord te vinden op een vraag die geen antwoord heeft. Net als waar komt een ik vandaan is de vraag waar een ik heen gaat niet te beantwoorden. En al helemaal niet waarom.

AMBER Maar waarom?

GOD Ze kreeg geen leven. Dat was niet jouw schuld. Er was geen schuld. Er was. En toen was er niet.

Het spijt me.

Of nee. Er is geen spijt. Er is alleen. En er is niet. Nu voelt dat nog. Zo. Dat is normaal. Maar het slijt.

AMBER Ik wil niet dat het slijt.

GOD Je wil niet dat het slijt. Ook dat is normaal. Je wil dat het schrijnt. Altijd.

AMBER Slijten is vergeten.

GOD Ja. Maar het slijt. En je vergeet.

AMBER Ik wilde niet eens een kind.

GOD Dat is niet relevant.

AMBER Nu wel.

4) RAUWE TONIJN

Amber en Frenkie zitten in een restaurant.

- FRENKIE Volgens mij is deze tonijn niet duurzaam gevangen,
- AMBER Hmm...
- FRENKIE Ik heb ze nog expliciet naar gevraagd. Pole and Line. Er staat hier niks.
- AMBER Ja...ik...
- FRENKIE Stel je voor dat ze hier blauwvistonijn serveren. Dat wil je toch niet op geweten hebben.
- AMBER Bestel...
- FRENKIE Pole and Line vangst.....
Als het niet zo verdomd lekker was.
- AMBER Bestel nou maar!
- FRENKIE Nee zo makkelijk gaat dat niet. Niet met zulke prijzen. Echt niet. Ober!
- AMBER Bestel dan maar gewoon iets anders!
- FRENKIE Daar gaat het niet om! Je bent wat je eet. Wist je dat in de afgelopen 50 jaar...
- AMBER Nee dat wist ik niet! En ik hoef het ook niet te wisten. Bestel iets. Eet iets. Dan kunnen we zo snel mogelijk weer weg.
- Stilte*
- FRENKIE Dit was wel jouw idee.
- AMBER Mijn idee...
- FRENKIE Ze hebben hier wel een pastinaaktaartje.
- AMBER Pastinaak...
- FRENKIE Ik hoop maar dat dat de pastinaak wél duurzaam geteeld is.
- AMBER Taar...tje

FRENKIE Het is niet echt het seizoen,
 maaarrrrr voor deze ene keer.

AMBER Ik denk dat ik vandaag de tonijn neem.

FRENKIE Excuse me?

AMBER De shashimi.

FRENKIE Dat kan nog niet.
 Het is niet het sei...

AMBER Zo vers mogelijk.

FRENKIE Luister je wel?
 Dit kan onmogelijk Pole and Line zijn gevangen.

AMBER Rauw.

Pauze

FRENKIE Waar ben je mee bezig?

AMBER Waar ben ik mee bezig?

FRENKIE Het was een ongelukje.

AMBER Een gelukje bij een ongelukje bij een gelukje...

FRANKIE Laten we gewoon bestellen.

AMBER Blijkbaar wil ik vandaag tonijn eten.
 Want jij wil ook zo nodig tonijn eten.

FRANKIE Waar blijft die ober nou?

AMBER Blijkbaar wil ik morgen ook tonijn eten.

FRANKIE Ober!

AMBER Blijkbaar vind jij dat ik morgen ook
 tonijn moet kunnen eten.

FRENKIE Ik loop anders even naar hem toe.

Frenkie staat op om naar de ober te gaan.

AMBER Blijkbaar wil jij dat ik elke dag
 gore rauwe tonijn moet kunnen eten!

FRENKIE Jezus, het is maar tonijn.

AMBER Je eigen zus.

FRANKIE Lekker volwassen weer.

AMBER Ik wil dus geen nog tonijn eten.

FRANKIE Het was jouw idee om hiernaartoe te komen.
 Zodat we 'het' er even niet over hoeven te hebben.

Amber pakt menu kaart en wijst gerechten aan.

AMBER Ik wil geen Tiramisu.
Ik wil geen Italiaanse kaas.
Ik wil die Franse stinkerd niet.
Spaanse schapenkaas lust ik sowieso niet.
Ik wil sushi niet.
Ook niet part-time.

FRANKIE Maar het kan nu wel als je er trek in hebt.

AMBER Maar ik wil het niet kunnen.

FRANKIE Je mag zelf bepalen...

AMBER Nee!
Nu niet liegen.
Het kwam jou wel heel goed uit!

Met je kut-tonijn.

Stilte

FRENKIE Ik kijk even waar de ober blijft.

Frenkie loopt weg.

5) BIJ TAXI RECHTDOOR

Amber zit op de achterbank van een taxi. Er is stilte.

- TAXI Mensen vragen mij weleens:
Taxi, je komt.
Je gaat.
Je pikt op.
Je zet af.
Heb je een bestemming?
- Nou ja, zeg ik dan, af en toe pik ik niemand op.
Zet ik niemand af.
Dan rij ik gewoon rond.
- Maar weet je waar je dan naartoe rijdt?
Vragen ze me daarna.
- Tja, soms moet ik natuurlijk ook naar de WC.
- Maar dat kan nou nooit tijdens het komen en gaan.
Ook niet bij het wegbrengen en afzetten.
Alleen daartussen.
- Hmm, het toilet als bestemming?
Niet als ik niet moet.
Maar wel als ik wel moet.
- Eigenlijk zou ik die vraag moeten stellen.
Welke kant wil je eigenlijk op?
- AMBER Naar huis dacht ik.
- TAXI En welke kant is dat?
- AMBER Maakt dat wat uit?
- TAXI Niet altijd.
- AMBER Rij maar een stukje.
- TAXI Zal ik de verwarming wat hoger zetten?
Je zult het wel koud hebben.
- AMBER Ja.
- TAXI En je hebt geen handtas bij je?
- AMBER Dat is niet relevant.
- TAXI Nu wel.

Het is even stil.

TAXI De taxirit moet wel betaald worden.

AMBER Rij terug naar het restaurant dan.

TAXI Linksaf of rechtsaf?

AMBER Ik...ik weet het niet.
Ga maar eerst rechtdoor.

Ik dacht dat ik het wel wist trouwens.
Dit is niets voor mij.
Niet schrikken zei hij.
Een ongelukje kan gebeuren!
Niet schrikken.
Het glas is nog halfvol.
En je kunt het nog altijd bijvullen.
Dan moet het wel goedkomen toch?

Ik dacht toen dat ik het niet wilde.
Maar ja.
Accepteer het en leef!
Het is goed voor je relatie.
Je hoeft nu in ieder geval die keuze niet meer te maken.

Maktub.

Gewoon rechtdoor blijven gaan.
Oorspronkelijke route.
Maar ik wilde nog zoveel meer.
En dat waren geen zijweggetjes.
Geen afslag.
Maar goed, je kunt altijd rechtdoor blijven rijden zei hij.
Weghalen?
Moest ik zelf weten.
Alsof het mijn keuze alleen was.

Hij is niet eens vegetariër.
Doet maar alsof.

Van alle dingen op het menu bestelt hij tonijn.
Tonijn!

TAXI Dat is niet vegetarisch nee.

AMBER Nee nee, dat was het enige dat ik me permitteerde.
Duurzaam gevangen tonijn.
In het juiste seizoen.

Maar daar was ik dus mee gestopt.
Sigaretten, rode wijn.

Dat mocht niet meer...

Maar hij bestelt dus tonijn.
En dan nog vragen of het duurzaam
gevangen was.
Was het niet duidelijk dan!

Ik was nog niet klaar voor om weer
rechtdoor te gaan snap je!
Fucking tonijn.
Alsof het mijn keuze alleen was.

TAXI En hoe heb je je keuze kunnen maken?

AMBER Iemand was me voor.
Ik wilde die afslag niet nemen.
Maar eigenlijk ook niet meer terug.

En dat wist hij. Dat wist hij.

De Taxi snijdt door de straten van de stad in stilte.

TAXI En heb je al een bestemming?

AMBER Stop maar bij de brug.
Amber stapt uit de taxi.

AMBER Rij maar terug naar het restaurant.

TAXI Kop of munt?

AMBER Pardon?

TAXI Kop of munt?

AMBER Kop?

TAXI Je gaat rechtsaf naar huis.

AMBER Maar ik wil niet naar huis.

TAXI Dan ga je linksaf.

WRIJVING

6

Amber schrikt ineens van een doffe klap en wordt bezweet wakker naast haar bed. Ze grijpt naar haar hoofd. Het is nog pikdonker op de kamer. Frenkie is inmiddels ook wakker geschrokken door de klap.

FRENKIE Gaat het?

AMBER Onze baby is in de hemel, volgens mij ben ik even dood geweest.

FRENKIE Wat nu weer. Dit moet echt stoppen Amber.

Frenkie springt het bed uit en knipt het licht aan. Zijn gezicht is rood aangelopen van de irritatie. Hij pakt Amber hardhandig vast aan haar arm en zet haar neer op het bed. Amber rukt haar arm los.

AMBER Ik heb zo lang op je gewacht, waarom heb je mij niet even laten weten dat je naast me lag. Je hebt ook het licht gewoon uitgedaan!

FRENKIE Slapen doe je in het donker! Ik werk me kapot, het enige wat jij kunt doen is mij gek maken deze onzin. Nog even en we gaan helemaal niet verhuizen.

AMBER Een kleiner huis is ook al goed. We zijn toch niet meer met ons drieën.

FRENKIE Niet weer Amber, niet nu! Ik ben moe, ik ga nu slapen!

Frenkie pakt zijn kussen en haalt een laken uit de kast, loopt de kamer uit en slaat de deur dicht.

7

De volgende ochtend in de slaapkamer. Amber heeft niet geslapen en kijkt somber naar de lege plek naast haar in bed. Ze staat op en trekt haar badjas aan, knipt het nog altijd brandende licht uit en opent de deur naar de woonkamer. Ze gaat aan het voeteind van de bank zitten en staart naar Frenkie die nog slaapt met het laken half over zijn gezicht getrokken. Hij heeft zweetdruppels op zijn voorhoofd. Amber trekt voorzichtig het laken iets van hem af en ziet op zijn blote borstkast zijn gsm liggen. Amber ziet een whatsapp van Victor op het vergrendelde scherm. Daarachter ziet ze een emoticon van een schaterlachende emoticon en een hartje. Frenkie wordt wakker en schrikt van het vroege ochtend tafereel dat zich vlak voor zijn neus afspeelt. Hij grist zijn gsm weg uit Ambers handen.

AMBER Wie is Victor?

FRENKIE Wat doe je?

AMBER Nou?

FRENKIE *(sissend)* Ga weg, of ik trap je van de bank af.

AMBER Het wordt steeds erger met jou, je lijkt wel bezeten.

FRENKIE Moet je horen wie het zegt! Met je uit het niets geflipte spiritualiteit syndroom.

AMBER Wist jij dat er ooit iemand vermoord is in dit huis?

FRENKIE Nog niet, maar als je zo doorgaat..

AMBER Serieus?! Je eigen zus durft hier niet eens meer te komen, zo bang is ze van dit huis. Ik geloof dat zij ook voelt dat er hier een bepaalde energie rondhangt.

FRENKIE Dat is een mooie smoes van haar, omwille van jou. Geloof daar maar in.

AMBER Ik voel gewoon dingen die niet kloppen. Ik droomde dat ik een gesprek had met God. Daarna zat ik in een taxi die mij ineens naar mijn eindbestemming bracht, een brug aan de linkerkant van het park. Volgens mij ben ik gesprongen, het leek alsof ik in een diepe afgrond viel.

FRENKIE Het zit allemaal tussen je oren.

Dan gaat de deurbel, Frenkie staat meteen op en opent de voordeur. In de deuropening staat een zwarte vrouw met lange bruine dunne vlechten in een sexy blauwe sportoutfit. In haar handen heeft ze een transparante tas die gevuld is met croissants, vruchtensap en een paar groene appels.

SHIRLEY Goedemorgen, ben je ready?!

FRENKIE Hi, oh nee wat stom! ik ben helemaal vergeten dat we samen zouden gaan sporten, kom binnen. We zijn net wakker.

Shirley loopt samen met Frenkie de woonkamer in en omhelst Amber die nog op de bank zit. Shirley kijkt haar overbezorgd aan en maakt aanstalten om Amber over haar wang te aaien. Amber deinst iets naar achteren, staat direct op en richt zich tot Frenkie.

AMBER Ik ga douchen.

Amber loopt weg uit de woonkamer en Shirley neemt plaats op de bank, kijkt Frenkie aan en onderdrukt haar lach.

SHIRLEY Alweer ruzie?

Frenkie maakt een stilte gebaar naar Shirley. We horen de douche aan gaan op de achtergrond. Frenkie sluit de deur van de woonkamer zachtjes. Met een onderdrukte toonhoogte praten ze verder.

FRENKIE Ze is compleet de weg kwijt. Nu spookt het hier ineens. Zo erg dat slapen haar alleen lukt als het licht aan blijft.

SHIRLEY Het is ook niet niks om ineens niet meer zwanger te zijn. Wat denk je wel niet dat het met een vrouw doet?

FRENKIE Het had nog geen gezicht, niet eens een naam. Maar wel een garderobe waar je u tegen zegt en allerlei andere onzin.

SHIRLEY Dat zeg ik, hormonen hebben tijd nodig. Maar goed, jij had dit ook gewoon kunnen voorkomen.

FRENKIE Het was een ongelukje.

SHIRLEY Waarom zit je nog in deze relatie?

FRENKIE Het is gewoon toevallig zo gelopen, dat weet je.

Frenkie gaat naast Shirley zitten. Ze kijken elkaar een aan.

SHIRLEY Toevallig? liefde is geen toeval.

FRENKIE In dit geval is het een keuze door een samenloop van omstandigheden.

SHIRLEY Nee, het is een keuze om nooit openlijk voor mij uit te durven komen. Om niet naar je hart luisteren. Jij kijkt niet kleurenblind naar de liefde. Alleen maar uit angst voor de beoordelingen van mensen uit jouw wereld.

FRENKIE Dit was er al Shirley. Ik kan niet zomaar weg zonder enige aanleiding. Jullie zijn nu toch ook vriendinnen? Ik kan dit nu echt even niet hebben hoor. Je was toch inmiddels oké met alles? Praat alsjeblieft met Amber, doe het voor mij. Jij kunt altijd zo goed tot haar daar doordringen.

SHIRLEY Is dat het wat je echt wilt?

Frenkie geeft geen antwoord en kijkt naar de grond.

SHIRLEY Prima, ik zal jullie nog een laatste keer helpen. Vanavond praat ik wel weer met haar. Misschien moet je maar eens op zoek naar een andere "Victor".

Shirley's opgewekte houding is omgeslagen. Er kan geen lachje meer vanaf. Shirley staat op en loopt naar de deur. Shirley vertrekt en slaat de deur iets te hard dicht.

8

In de woonkamer. Het is avond, het regent en het onweert. Amber zit op de bank voor de televisie met een deken over zich heen. Ze is niet op haar gemak en schrikt telkens van de bliksem. Amber begint zenuwachtig te zappen. De elektriciteit valt uit en Amber verstijft van angst. Elk klein geluidje klinkt ineens veel meer verdacht dan anders. We horen de klok aan de wand hard tikken en het begint steeds harder onweren. We horen een baby huilen, steeds luider en luider. De geluiden vermengen zich door elkaar heen en vormen samen een onheilspellend kabaal. Amber drukt haar oren dicht en duikt onder de deken. Er wordt hard geklopt op de voordeur. Amber komt onder de deken vandaan en blijft doodsbang zitten met grote verschrikte ogen. Het geklop gaat over in gebonk.

SHIRLEY Amber?! Hallo?!

Amber is opgelucht en maakt meteen de deur open. Shirley komt binnen en trekt haar natte jas en schoenen uit bij de voordeur.

SHIRLEY Oh, wat een vies weer zeg! De bel doet het niet hoor! En hey, waarom zit jij in het donker?

AMBER Ik heb geen stroom, geen kracht...alles gaat dood hier. (snikkend) Ik ben zo moe.

SHIRLEY Oh lieverd, ga zitten. Maak je niet druk ik ben er voor je.

Shirley haalt uit haar tas een pak witte kaarsen. Ze steekt een kaars aan en schenkt een glas water in die ze ernaast neerzet op de salontafel. Amber wil er een slok van nemen.

SHIRLEY Nee, laat staan! Die is niet voor jou.

Shirley schenkt in de keuken twee glazen rode wijn in.

SHIRLEY Die kaars en dat glas water dient om symbolisch de weg te verlichten voor de geest van de overledenen.

AMBER Jij voelt het dus ook? Is er echt ooit een moord gepleegd in dit huis, weet jij daar iets van?

SHIRLEY Ik heb dat nog nooit gehoord, laat je niet gek maken door indianenverhalen. Deze kaars branden we voor de baby, het zal je ook helpen om het een plekje te geven. Zo doen we dat in de Surinaamse cultuur. Zeg, slaap jij wel genoeg?

AMBER Ik slaap prima.

- SHIRLEY Het is oké hoor Amber, je hoeft voor mij de schijn niet op te houden. Frenkie heeft mij alles verteld. Waarom heb je mij niet gezegd dat je het zo moeilijk hebt? Ik ben er toch altijd voor je?
- AMBER Je doet alsof we elkaar al twintig jaar kennen. Je bent met Frenkie opgegroeid, niet met mij.
- SHIRLEY Dat wil niet zeggen dat ik minder om jou geef. Frenkie is zo bezorgd om je. Hij is alleen maar met jou bezig. Besef je dat wel?
- AMBER De makelaar doet hard zijn best voor ons, dus het komt goed.
- SHIRLEY Frenkie is hier opgegroeid, ik denk toch dat hij hier liever hier wilt blijven wonen.
- AMBER Genoeg over mij. Hoe gaat het met jou? Hoe is het met de liefde?
- SHIRLEY Ik eh, ik heb iemand op het oog.
- AMBER Oh wat fijn! Vertel!!
- SHIRLEY Ach, ik kan er nog niet zoveel over zeggen. We zijn pas sinds kort aan het daten.
- AMBER Hoe ziet hij eruit, hoe heet hij?!
- SHIRLEY hm, eh hij heet Victor. Ik wil het er liever nog niet over hebben. Dat brengt ongeluk.

Shirley schenkt snel wijn bij en duwt het glas in Amber's handen. Amber kijkt bedenkelijk en valt stil.

- AMBER Lief dat je die kaars hebt gebracht, maar ik vind het toch fijn als het licht aan is. Kun je alsjeblieft de elektra weer aan zetten? De stoppenkast zit achter de voordeur.
- SHIRLEY Het is goed voor je om in het donker net zo sterk te zijn als in het licht. Drink lekker je wijn op.
- AMBER Ik wil gewoon televisiekijken.

Amber maakt aanstalten om op te staan. Shirley houdt haar tegen.

- SHIRLEY Nee wacht, ga even zitten. Ik moet je iets vertellen over Frenkie.
- AMBER Wat dan?
- SHIRLEY Hij is echt overspannen en nogal in de war. Ik weet niet hoe lang hij dit nog volhoudt.
- AMBER We zijn beiden gewoon een beetje verdrietig en gestrest. Maar wij slaan ons er wel doorheen.

- SHIRLEY Ik vond hem nu wel anders klinken hoor. Ik wil gewoon eerlijk tegen je zijn en niks voor je achterhouden. Hij heeft me wel wat dingen verteld, dingen waarover hij twijfelt en waar hij eigenlijk flink mee zit.
- AMBER Oh ja?
- SHIRLEY Hou je echt van hem?
- AMBER Ja, natuurlijk.
- SHIRLEY Het is namelijk nog maar de vraag of hij bij je blijft.
- AMBER Heeft hij dat gezegd?
- SHIRLEY Zoiets, maar ik wil je graag helpen. Ik zie hoe moeilijk je het hebt.
- AMBER Wat zei hij dan precies?
- SHIRLEY Dit gesprek blijft tussen ons oké? Ik heb hem echt beloofd dat ik je dit niet zou vertellen. Hij twijfelt heel erg over zijn gevoelens voor jou.
- AMBER Echt?
- SHIRLEY Lieverd, luister naar je intuïtie. Misschien moet je even uit deze relatie. Ik denk dat het wel goed voor jullie zal zijn om even een time out te nemen. Het zal zeker goed voor hem zijn om te beseffen wat hij heeft. In zijn beleving doe jij nu gewoon steeds gekker.
- AMBER Gekker?! Hoe kan hij dat nou zeggen! Mijn hele leven draait zowat om hem. Ik ben er altijd voor hem.
- SHIRLEY Ja, het is echt belachelijk. Mannen kunnen zo oneerlijk zijn. Dit verdient jij echt niet. Ik ben zo blij dat ik je dit eindelijk kan vertellen. Ik schrok er ook van om je vanochtend zo te zien, vandaar.
- AMBER Ik snap er echt niks van...ik vind dat hij..eh..hij..
- Shirley kijkt toe hoe Amber ineens onwel wordt.*
- SHIRLEY Gaat het?
- AMBER Pfff, wat een sterke wijn. Wacht ik moet even liggen hoor.

Amber sluit haar ogen terwijl ze verder brabbelt. Shirley blijft roerloos zitten en kijkt naar Amber terwijl ze rustig nog een slok van haar wijn neemt. Ze blaast de kaars uit. Amber stopt met praten. Het geluid van het onweer wordt luider en de klokslagen klinken harder. In de flitsende flikkerende verlichting van de bliksem zien we hoe Shirley het sierkussen van de bank oppakt en het op het gezicht van Amber wil gaan drukken. Plotseling horen we de voordeur open en dichtslaan. Shirley legt vlug het kussen terug en gaat zitten op de bank alsof ze slaapt. Frenkie komt binnen. Hij knipt het licht aan, het blijft donker. Hij schakelt de elektra weer in en loopt zachtjes naar Shirley toe en schudt haar voorzichtig wakker.

- FRENKIE Hey! hey.

Shirley opent haar ogen en kijkt om zich heen. Shirley en Frenkie fluisteren.

SHIRLEY Hi, hoe laat is het?

FRENKIE Half negen. En?

SHIRLEY Ze is erg verward en uitgeput. Het gaat echt niet goed met haar. Het is nog veel erger dan ik dacht.

FRENKIE Ik ga hulp zoeken, dit kan zo niet langer.

SHIRLEY Dat lijkt me het beste. Ik moet alleen echt weg nu. Bel me, oké ?

FRENKIE Zal ik doen.

Shirley omhelst Frenkie, geeft hem een tedere zoen op zijn wang en vertrekt. Frenkie staart even naar Amber, tilt haar op en brengt haar naar de slaapkamer. Ze wordt versuft wakker als hij haar toedekt in de donkere slaapkamer. Het onweert nog steeds.

AMBER *(ratelt met een dubbele tong)* De wijn smaakt naar kaarsvet daarom moet het licht aan. Aan, niet meer uit. Ja, want in het donker heb ik het koud, ijskoud. In het donker gaat alles dood. Omdat de baby geen kleertjes aan heeft huilt ze steeds. Ze is steenkoud en huilt zonder tranen. Ze heeft geen gezicht.

FRENKIE Ga maar slapen, ik blijf bij je.

Frenkie trekt zijn kleding uit en gaat naast Amber liggen. Amber klampt zich aan hem vast en ze vallen samen in slaap.